

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΒΕΡΟΙΑ
 Αριθμ. 18.141/73
 Δωρεά: Ηλίας
 Νεβελικιχόφ

Ταξινόμηση αριθμός: 070 111EP

Στη Δημοσία Βιβλιοθήκη Βεροίας

Σωφράδης

Το δημοσιογραφικό τούτο όργανο, συγχρόνως
στα πρώτα δημοκρατικά πνεύματα της μητροπόλεως (1946-1967)
και ιδιαίτερα αντίστασης κατά του κράτους του πρώτου
και των παρακρατικών παραρτημάτων, σε μια εποχή που
ιστορίας του ήλιου, σε ημερήσια κατανάλωση κέντρων
Καταγράφεται με απεικονιστική οργάνωση τα γεγονότα
πρώτη, κυρίως σχέση και βάσιμα (Σομβάτια, 1957,
Ε. Πόττα, με Σελιούστου 1973
ο δημοσιογράφος

Εξουκλήτης— Διευθυντής
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΗΣ
 Δικηγόρος

ΔΕΥΤΕΡΑ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ 1947

Χρόνος Α! Αριθ. φύλλου 19
 Τιμή φύλλου δρ. 200

Συνδρομαί:
 Έτησία δρ. 10000 εξαμ. 5000

ΘΑΡΡΑΛΛΕΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΣΥΜΜΑΖΕΨΑΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Αί μέχρι σήμερα Κυβερνήσεις πατέ τους δε σκέφθηκαν σοβαρά το ζήτημα της εκπαίδευσως και ανυψώσεως του πνευματικού επιπέδου του λαού, αλλά τον αφήσαν στην τύχη του και στη διάθεση των κατώτων. Οι ήλικιωμένοι που ή φτώχεια και ή άμαρτία τους εξουθένωσε; αιτιούν εύκολα θύματα του καθ' ενός φαύλου που τους δολοφονεί με τὰ άπατηλά συνθήματά του και με τὰς ύποσχέσεις του! Οι νέοι εγκαταλελειμένοι από τους γονείς των εκμαυλίζονται και διαφθείρονται, παρά των διαφόρων επιτηδείων, που περιμένουν πολιτικά όφέλη άπ την άγνοία και τον ένθουσιασμό των νέων, για αυτό και σαυτούς κυρίως στρέφουν όλην την καταστροφήν των

Τό κάθε κόμμα και ή κάθε οργάνωσις, έχει και την άνόπη νεολαία της, και μόνον οι γονείς δέν ξέρουν ώστε εξουσιάζουν τὰ παιδιά του!

Τό ηλιθερόν αυτό όφωμα της τελείας εγκαταλείψεως των νέων παρά των γονέων αυτών και του Κράτους, έχουν ώς άποκαοδιωτικόν αποτέλεσμα τη μεγάλη διαφθορά της νεολαίας! Γιαυτό και τὰ τελευταία χρόνια της Κρατικής μας εξαρθρώσεως, οι νέοι ήταν οι πιο τολμηροί και τυφλοί δολοφόνοι. Ήταν οι πιο καλοί όπαδοί της νέας θεωρίας, που περιφρονεί την ανθρώπινη ζωή! Οι γονείς που γεννοούν παιδιά και που έχουν ύποχρέωσι να ανατρέφουν ταυτα, έω; πότε θα τὰ παραδιδουν στους επιτηδείου, που μόνον εις ένα άποβλέπουσ σκοπό, πώ; να επιτύχουν προσωπικά όφέληματα και να περνούν για σπουδαίοι «άναμουφοι» τής νεολαίας;

Μήπως φαντάζονται ότι με τις παικιλόχρημεσι σιολές που τὰ μασκάρουν (χακί, μπλε κλπ.) θα βελτιωθή και θα μειωβληθή στο καλό και ό έσωτερικός κάμοσι; Μέχρι σήμερα τὰ συγκροτήματα ταυτα μή; αφήσαν ήδη άνάμνησι των «διδασκαλιών» αυτών. Φθάνει κύριοι γονείς ή τόση έγληματοική άδιαφορία προς τὰ παιδιά σας; Συμμαζέψατε σιό σήηη σας και άπαγορεύσατε σιό τὰ να μετέχουν σιό σιό σιό εξωσχολική; οργάνωσεσι. Άν επιθυμήτε (αυτό είναι φυσικό) να μορφώσητε τὰ παιδιά σας εξωσχολικά, καταρτίσατε Συλλόγουσ που να έχουν ός σκοπό τους την πνευματική καλλιέργεια των παιδιών, υπό τον έλεγχοσ και ήσπηρόν έλεγχόν σας και όχι να τὰ παραδίνητε στους τυχόνιασ, αυτοπροσέτοις «παιδοτρίβασ» για να σι; τὰ επιστρέφουν έγληματοίασ, κόψους και άβουλα όντίαρια.

Άνοιξάτε τὰ μάτια σας! Τό παιδί είναι τό μέλλον του Έθνους. Προσέξτε γονείς; τὰ παιδιά σας!

Θυμηθήτε ότι και σεις δέν άκούσατε «μαθήματα» από καθοδηγητές (έκτυφλωτές) οργάνωσεσι. Σώσατε τὰ παιδιά σας άπ τις πληγές αυτές της σημερινής; κοινωνίας, που με διάφορα δολοφονία (σιολές φανταχτερές γαλόγια άκοπα. Διακριτικά σήματα κλπ.) τὰ προσκαλούν για να τὰ εκμαυλίσουν! Σώσατε τὰ παιδιά σας από τον διαστρεβό που τὰ προσείχουν και που τὰ φιλάνουν για τὰ πανηγύρια!

Μήν εμπιστευέσθε καμμιά έξωσχολική οργάνωσι, έκτός από εκείνη που επβάλλεται άμέσως να δημιουργήσητε σεις οι ίδιοι οι γονείς, με και τό Κράτος δέν εις οδός οι «άναλάβη» ένα τέτοιο κοινωνικό άγώνα! που να φρονίση για την έξωσχολική μόρφωσι των νέων.

ΝΑ ΧΟΡΕΥΟΥΜΕ Ή ΝΑ ΜΗ ΧΟΡΕΥΟΥΜΕ

Τι έφτασε πάλι ό Κολοκοτρώνης και τον άνέκυξαν δύο επιστήμονες σιό σοβαρό συζήτησι τους, άν δηλ. πρέπει ή ήλλάσ να χορεύη—όπως ύπεστίμησε ό έξηλιγμένος πρώτος συζητητής— ή πρέπει να αφήση κατά μέρος τους χορούσ, για να συγκεντρώση τη σκέψη της πώ; να σταθή σιό πόδια της, τώρα που τὰ πλευρά της είναι ματωμένα και άγχαρηχάει για να σηκωθή ύπως ύπεστίμησε ό δεύτερος καθυστερημένος συζητητής, που τον έχαρακτήρισε ό πρώτος «Κολοκοτρώνης».

Ο άμοιος Κολοκοτρώνης με τη λασή φουσανέλα έλευθέρωσε την Πελοπόννησο και όχι οι Καλαμαρόδες των σαλονιών, που τους έδωσε για την εποχή του, κάποιο χιουμοριστικό χαρακτήρισμα. Οι σύγχρονοι του τον έφεραν σιό έδωλοσ του κατηγορουμένου και τον έπικράσαν, επί οι άπόγονοί του τώρα τον μνημονεύουν ώς καθυστερημένο άγχιάνθρωπο

Τὰ γλένια και τὰ ύεάματα, λέγει ή Ιστορία, τὰ μεταχειρίσθηκαν πολλές φορές; οι άρχοντες για να άπατρέψουν την προσοχή των λαών των από την κλοκομοιρία των και να άποκοιμήσουν το σκεπτικισμό τους, και τώσασ αυτό να είχε σιό νοϊ του ό καθυστερημένος δεύτερος συζητητής; ήσως να ήμνήθηκε τον μύθον που κατέληγε «των οικιών ημών εμπισπραμένον ύμεις άδείτε».

Οι οργανωμένοι χοροί έφευρέθησαν τελευταία για να παγιδεύουν τους εύπόρους να δίδουν ένα μικρό ποσοστό από δσα σιό χροούσ; έσοδούσ για να φιλάνθρωπο σκοπό, ώ; αντίλλαγμα τής; παρεχομένης ύπηρεσίας εις αυτούσ και εύκαιρίας να εύφρανθουν. Θα ήτο προτιμώτερο γιαυτού; σιόδότημα να δίδουν τον δολό της χήμασ από συνειδησι ύποχρέωσεσι πρώτ; ή δυστυχία. Άλλά ά; φροντίσουμ τώρα να με-

ΔΙΑ ΤΟΝ x. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Ο Λαός της Βεροίας με πικρίαν παρακολουθεί τη μεροληπτική στάσι του x. Νομάρχη σιό ζήτημα της έπιτάξεως οικιών διά την στέγασι των έχόντων άνάγκην τοιαύτης. Όλα τὰ βάρη έννοσει να τὰ φορτώνη σιό λαοκρατικό ό όποιος με ίώβια άκαμνη—τό ύποφέρει, όσπου καμμιά φορά θα του πληγιάση ή εάχη και τότε... Η Ιστορία μαρτυρεί τι γίνεται. Τώσασ ό x. Νομάρχης έχει την γνώμη, ότι οι έχοντες σήμερα άνάγκην σιεύασεως, δε ξέρουν να καθύσουν σιό εύπρόσασα σήηησ των εύπορών πυμπολιών μας γιαυτό και άποφεύγει να ύποχρέώση τους Ιδιοκίτησ των 1) Μουράτογλου 2) Τσιράκογλου 3) Χατζηνικολάκη 4) Βλαχογιάννη 5) Κάπου 6) Κούτση 7) Χαμπιτογλου 8) Όλγασ Σορρηκωσι ή κλπ. που εις των έμφαιζομένων, ως έθνηκόφους της. Του έάντικαταστηρούμεν ότι όλα αυτά τὰ σήηησ τὰ

έφικασαν οι λαοσιάδες και οι άλλοι μουνιζουρωμένοι κίατες. Και διαν οι άνδρωποι αυτοί φιλάνουν σιό τώσασ ώρασι σιό τώσασ φροσών εις να ξέρουν και να καθύονται μέσα σιό τώσασ και ά; μη τώσασ άηδιδούν οι Ιδιοκίτησ των!

Ό; εκ τούτου καλοέμε τον x. Νομάρχη να έπιληθη άμέσως της έπιτάξεως των άνωτέρω σιήηησ για να σιε γασθούν οι άναξιοπαθόντες χωρικοί! Άλλως ό Λαός θα ύποσημειώση και τη χωρική αυτή πράξη της άδικήσεως μας ύπερ των «ήμετέρων» οι όποιοι πρέπει να ξέρουν ότι τό Έθνος σήμερα ζητά ύμσιες πρώτα απ αυτούσ, που αυτοδιαφημιζονται ως σιυλοβάτι του. Τό Έθνος σήμερα ζητά έργα και όχι λόγια. Άναμένουμε από τον x. Νομάρχη να ύποδειξη σιό τώσασ άνωτέρω τώσασ ύποχρεώσεσι των πρώτ; το Έθνος, εστω και κάπως άργά.

"Σ ΑΥΤΗ ΤΗ ΠΡΩΗ ΡΙΧΤΕ ΦΟΡΜΟΛΗ"

Αυτή ή σκέψη πέρασε σάν άστραπή άπ το μυαλό μας, διαν περιπατητέσ μας φρε ή λιακάδα μέχρι την «Ελλά» των «πνεύμονα» αυτών της πόλεως. Μα πώ ήταν ή έντύπωσις μας... Άς αφήσωμε τό άυλισ κομβούκλιο που σήηησαν οι Έγγλέζοι—για τό όποιο και άλλοτε μιλήσαμε. Μό ή λάσπη! Βούκοσ άπαιτος έχει σχηματισθή μέσα σιόσ περιβόλου της άλλοτε πιο ήμορφης τοποθεσίας, που χρειάζεται πλατήρασι να περάσει... Κάτω σιό πεύ-

κα έχει σχη; ασιόθη μία νενεκοθάλασσα, από τὰ κοτυτά των καναερβών που ρίχνουν από την έγγλέζικη κουζίνα!

Πρός Θεού! Μεγάλα έξοδα χρειάζονται να ρίξουν λίγο άρμοχόλικο και να μαζέψουν τὰ κοτυτά;

Τι γνώμη έχουν οι διοικησιες τόν Δήμο και οι σύμμαχοι για τόν πολιτισμό;

Δέν φταίμε ήμεις άν δέν συμφωνούμ με την ασιόθη κή τους.

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΧΩΡΙΚΩΝ

Οι κάτοικοι της Πατριδος παραπονούνται ότι ό x. Νομάρχης έπεριβαίνει σιό συνεταιρισμό τους και άνειται να δαθή κριθάρι και λοιπά τούσσημα της Ούνησ. Όσοτε αυτή την άπήχησι είχαν τὰ λόγια που ό Σεβάσμιος Ήεράρχης μας σι; εις σιό γεύμα των ύπουργών;

ρας Ισοπολιτείας και Δικαιοσύνης;

Με την άδικαιολόγητη άρνησί της αυτή η. Νομάρχη, άκουσίως γίνεται ύποσιος και δημιουργός έχιρών του κράτου!

Ό; εκ τούτου κάντε τό καθήκον σας με άνωτερότητα που όρμαίσει σιό όξισμά σας. Μη περιφρονήτε την πείνα των χωρικών μας! Δόσατε τη μεριδί των.

«Ετσι θα φιδάσωμε Κοάκαλέσωμε με «βερτουζή» Τζέξ για τους μη Κολοκοτρώνηδες; από τις εισαργέσεις και θα μελνη και για τους πρώτους;

ΠΡΟΤΙΜΑΡΕ ή σιουπαντζερεάλνη Μ η ο υ λ α σ ι κ η ή ό κ α έραχ 2:000

Ίδιοκτήτης—Διευθυντής
ΗΛΙΑΣ ΝΟΒΑΣ
Διοικητικός

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
ΜΑΡΤΙΟΥ 1947

Χρόνος Αί' Αριθ. φύλλου 28
Τμήν φύλλου δρ. 200

Συνδρομαί:
ετήσια δρ. 16000 εξαμ. 8000

Ο ΑΡΡΑΛΕΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Η ΚΥΠΡΟΣ!

"Όταν το 1878 οι Άγγλοι, σαν καλολογικοί και ημερομισθιακοί έμποροι, κατελάβαν τον νησί μας και τον ονόμασαν Κύπρος, γιατί είχαν την εντύπωση ότι ο νησί μας είναι σαν την Κύπρον της Βίβλου. Οι Άγγλοι, οι Κύπριοι και οι Άσιοι, ο Κύπριος Λαός φαντάστηκε ότι πλησίασε η ημέρα της απελευθέρωσής του και ήλπιε στην Ελλάδα της ταχθείας ένωσης με την Μητέρα Ελλάδα!

Πένησαν έκασι 70 δολάρια χρόνια! Χρόνια ελπίδων άνομιλοποιήτων! Χρόνια περιφρονησής και δειγμοσύνης! Μας; σαδίσια τα δόκτυχα χρόνια, οι Κύπριοι δεν έπαυσαν να αγωνίζονται για την ένωση του με την Ελλάδα! Πλην όμως όλκι οι άγγλοι των ένειναν άκιστοι, γιατί το μεγάλο έκατολιτιστικό έργο αυτ άποπροσάρητα, είχαν άνυλάβη ο ναυτικό: Λαός τής: Άγγλος για τους χρονιστιμους δεν είχαν άλοκληρησθή εις την έντέλειαν!

Και να σήμερα ύστερα από ένα δεύτερο παγκόσμιον πόλεμον και αλούσια τα λόγια περί «αυτιοδιαθέσως» των λαών σκορπούσαν στην οίκουμένη σέν κινδύνω εύρισκόμενοι τότε Άρχηγοί των Μεγάλων Κρατών, για να τους παρασύρουν εις άμα των και να τους βοηθήσουν οι φίλοι μας Κύπριοι, και δε ζήσαν την ύπόσχεσι που τουτ έδωσαν εις σύμμαχοί μας και κυριότατων ζητούν να τηρήσουν το λόγο τουτ και να τουτ δώσουν την μεγάλη ηρεμία τής: έθνικής των ελευθερίας Σαυτή η καμπή ης; μακραίωνος Ιστορίας των, εδωκόμενοι οι Κύπριοι ζήτησαν ως συνήγηρο του στοιχειώδους αυτ άνθρωπίνου οίκουματός (της ελευθερίας) την Κυβέρνησι μας, για να συνενώσει μεξύ των τās ενεργείας προς έκανιστην του έθνικού πάθους των. Η μοίρα τουτ όμως, αυτ ή την κρίσιμη κομπή της ζωής των βρήκε στην Ελλάδα, μια Κυβέρνησι που την άίθε δε ένα κόμμα τουτ όποιο ή Ιστορία, εινε Ολιβερή και που ποτέ δεν είχε πολιτική γοιμημική τήν, αλλά ζούσε, ως άρνησις, του ένδοξοίερον Κόμματος τής: συγχρόνου Ελλάδος. Γιαυτό, ένω Κυβερνά επί ένδεκαμήνον που ζκρίνετα η τύχη των λαών της οίκουμένης, δεν έτόλμησε καν να κάνει έπισήμως μινείν για την άπόδοσι της Κύπρου στην Ελλάδα, και μέλις την περσιμένη βδομάδα, κατόπιν ψηφίσματος που ύπεβλήθη στη Βουλή παρ ά του άρχηγού του κόμματος των Φιλελευθέρων, που έπιτακτικά ζητούσε από την Άγγλική Κυβέρνησι να εκπληρωση τον πόθο των Κυπρίων και όλων των Ελλήνων, έσπευσαν έν τάχει και το έπερσώμα αυτ ά κόμμα, να μιμηθ ή τουτ φιλελευθέρους και να συντάξη κι αυτ άνα πλαδασού τοιούτο που τ ά άνέχεινα και η βουλή του για

να μας υπενθυμίση για μια φορά άκόμη την άνεκινόησή του εις πράξις που άπαιτούν τόλμη και πρωτοβουλίαν. Ηοις μπορεί να μηθ αυρήση την ύπόσχεσι του Άρχηγού του Λαϊκού Κόμματος, στην άντιγραφήν στην όποιαν όλοις μας άποδοικύνει άπλή άνταραβολή των δύο ψηφισμάτων, άπεδωχίσθησαν άνικανοι και σε τουτ η μηχανή η πράξι τουτ;

Παρά τουτ, χάρις σε μια ισχυρά πατριωτική άνάστασι του Κόμματος των Φιλελευθέρων, έτέθη πλέον έπίσημα το Κυπριακό άιτημα της Κυβερνήσεως μας εις την Άγγλικήν Κυβέρνησι. Τώρα έλπίζομεν βασίμως, ότι η Άγγλία θα θελήση να άποδόση την ελευθερία στους Κυπρίους και σε μας τή μεγάλη χαρά της έκανολοισεως, για όσες ύψιές ύπέστημεν σις πλευσότης. Έν έναντία περιπτώσει, δεν μας άπομένει άλλο τι, μια και δεν εΐμασι 400 έκατομμύρια σαν τους Ίνδους: να προσφύγομεν στην Ο.Η.Ε. (Η μοίρα τουτ άδυνάτου εινε ν ά προσφύγη σις Δικαστήριου!).

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ ΠΕΙΝΟΥΝ

Καθημερινώς προσέρχονται εις γραφεία μας έπιτροπές διαφύγων χωρίων και διαμαρτιζόνται, για την άσιστορία που έπιδεικνύουν οι άρμόδιοι προς την άγροτιά που πένετα, άνονούμενοι να παραχωρήσουν εις αυτους τα τρόφιμα που ο μεγάλος άμερικανικός Λαός άποστέλλει, με την έντολήν να μοισασθουν κατ' Ισομυριαν εις όλοις μας.

Την άδικη αυτή σιτάσι των άρμόδιων παλλές φορές ηλέξαμε και καλέσαμε τον κ Νομάρχη να φανή γενναίψυχος και να άδιοφορήση προς τουτ προβαλλόμενου φόβου, αυτ ά τρόφιμα να ταράξουν οι συμμορίτες. Πλην όμως δεν εισηκούσθημεν.

Μπορούσα στην άνάγκη που μας τρίζει τή μοναδική τάξι που μας τροφοδοτεί από το ύπόσημά της, με όλα τα αγαθά της γής, έκανερχόμεθα και πάλιν και παινωκαλοφύρον τον κ Νομάρχη να δόση τα τρόφιμα όλα τα χωριά και σήμερα τα κατακράτησε. Μη ξεχνά ότι όλα τα έκλεκτά τρόφιμα μας στην πόλι αυγά, γάλα, βούτυρο, τυρί, πατάτες κότες, κρέας ως και ξύλα και κάβουνα μας τα πομηηλεύουν αυ: οι οι ψημένοι χωριάτες από το ύπόσημά του: οι όποιοι μπορεί καμιά μέρα, έκδικούμενοι την έγκληματική άσιστορία της πόλεως και των άρμόδιων νάρηθουν και αυτ ά με τή σειρά τους τή μεταφορά τροφίμων στην πόλι. Αυτ ά τον κίνδυνο δεν τον σκέφθησαν οι άρμόδιοι; Άλοίμονό μας και πραγματιστική καμιά φορά. Ο άστυκός λαός

ΕΤΣΙ ΤΙΜΟΥΝΤΑΙ ΟΙ ΗΡΩΕΣ;

Κάθε Δήμος, για να τιμήση αυτους που θυσίασικαν υπερασπίζοντας την τιμή και την ελευθερία της Πατρίδος μας, σιήνει Ηρώα. Όπως εινε φυσικό ο τόπος σιόν όποιαν σιήνετα, διαλέγεται από τα πιο περίβλετα και περιποιημένα μερη της πόλιος.

Μά συμβαίνει άραγε αυτ ά στην πόλι μας; Να τι άπαντούν τα πράγματα με την άδιάφευστή τους γλώσσα. Αυτ το μαρμαρο και κάποτε ίσως να ήταν Ηρώον, τώρα στην καιάντια που βρισκαται δεν μπορεί να τή πής και τέτοιο, χωρίς να σύγγενησθ ήτ ά συναίσθημα της ιεροσυλίας!

Κύριοι άρμόδιοι, σπεύσατε να ξεωδέψητε λίγα από το κοινόν Ταμείον για να καλλωπισθ ή το μέρος, που θυμίζει τή χωστώμε, ήμεις οι πολλοί, αυτους τους λίγους!

Λίγα λουλούδια εις κηπάριο και περιφράξτετο, όποτε να μη μπορούν να εισέρχονται μεξή των βαθμίδων του, άκόμη και οι χοίροι—γιατί κι αυτ το εΐδαμε—Εινε άσύγκριτα τίποτα μπροστα σιη μεγάλη θυσία τουτ. Έν έναντία περιπτώσει το καλύτερο που έχετε να κάνετε εινε να το σπαρώσητε εκειθεν, να άνοιξη και ο τόπος και να εισθε βέβαιοι δι αυτή σαι ή πράξι θα βλάσκαται, πιο κοντά σις σκολή για τον όποιο σιήθηκε το Ηρώον!

Μια που βρισκόμαστε σιη πλάτεια του Δικαστηρίου

της Βερούας έξ εύγνωμοσύνης προς την άγροική τάξι που τον τροφοδοτεί και τον αλουτίζει, με τα προϊόντα η, καλείται να διαμαρτυρηθ ή κατ ά της άσιστορις αυτ ή: συμπεριφορές των άρμόδιων και να ζητησ ή όσως δεσφιν τα τρόφιμα σιου: χωρικού. Άς σκεφθ ή ότι η άπελλισία και η άγανάκη των χωρικών, μπορεί να φθάση σε πραγματοποιήσι της μωρομορφισμένης: τάρου, άπειλής να μη ξανακατέβουν στην πόλι για τίποτε. Έπιστημαίνουμε, άλλως, τον κίνδυνο.

δεν θα ήταν άκοινο να ύπενθυμίσωμε σιόν κ. Δήμαρχη και μερικά πράγματα πολύ πετά.

Στην πίσω μεριά της πλατείας ύπάρχει ένας βοθός λάκκος. Εκτος που ο κίνδυνος να πέση κανείς μέσα εις νύχτες, εινε μεγάλος, χρησιμοποιείται, παρ ά μερικών για κάτι πολύ πεζές άνάγκες. Δέ νομίζει ο κ. Δήμαρχος δι αυ για τους παιητάς η άνοιξις έρχεται με λουλούδια και κελατόδηματα πουλιών, για μας τους κοινούς άνθρωπους φέρνει τς μύγες; Και όταν μιλάμε για μύγες δε θέλουμε να πιστεύομε δι τους γεμίζουμε... μύγες! Τι γνώμη έχουν οι κ. κ. άτροι της πόλεως μας πάνω σ αυτ το ζήτημα;

ΕΜΠΛΙΓΜΟΣ!

Περιθώρια παραπάνω φορολογίας του Έλληνα. Αυτ δεν ύπάρχουν άπύνητος ο ύπουργός των οικονομικών κ. Κέλμης, εις σχετικόν αυτ κ. Πόρτεφ ερώτημα!

"Όσιε" έφορολογήθησαν κ. Χέλμη όλοι έκτινοι οι άσυνειδητοι «πατριώτες» που έμασαν στην κατοχή όλε: τες εις χουσον οικονομίες του Έλληνικού Λαού αντί λίγης μπομπάτις;

Έφορολογήθησαν όλοι έκείνοι οι βιομήχανοι και έμποροι που χάρις στην πληθωρισμική έσφίλιση με τίποτε έλασε τās προς τους δανειστας ύποχρεώσεις, ένω ο Λαός ξεινάχθησε;

Έφορολογήθησαν κ. Χέλμη όλοι εκείνοι οι καλοί χριστιανοί που άρροξαν στην κατοχή τας μεμόχθους άπακτη δε σαι οίκους μας αντί λίγης μπομπάτις;

Έφορολογήθησαν κ. Χέλμη όλοι αυτ ά και ξεινόξαν τα δύο εκατομμύρια λίρες της Τρουπέλης της Ελλάδος για να φθόσης ύπερμυθστων οικονομικών σε σις έξευελιστικό δι ένα εύομάνμενο Κράτος σιόδια να φορολογήση δύο ισιγάρι από κάθε καιτι του λαουτίζοντ; Σίπανα Έλληνική Λοά και διαν σιου δοθή τ ά δικαίωμα να (Συνέχεια σιη 2α σελίδα)

Ο ΠΑΡΡΑΛΕΛΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΤΙΟΡΤΗ

Η 26η Μαγρίου 1821, ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

ΒΑΘΜΟΔΙΑΤΙΚΟ

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ελευθερία και ανεξαρτησία μας, ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων. Ημετέρα των Ελλήνων.

Ο ΠΑΡΡΑΛΕΛΟΣ, ΣΤΟ ΓΙΛΑ

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος. Ο παρράλελος, ο παρράλελος, ο παρράλελος.

